

HAYAT BİLGİMİZ

5.Sayı

Mayıs 2025

DÜNYAMIZ

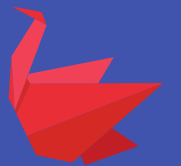

SANATLA RENGARENK!

Çevremizde Neler
Görüyoruz!

Dergimizin Dağıtımını
Yaptık!

Hayvanlar Aleminden Şaşırtıcı
Bilgiler!

İÇİNDEKİLER

3 - 6

Dünyamız Sanatla Rengarenk!

Sanat bizim için ne demek ve biz hangi sanat türlerini seviyoruz?

7-10

Çevremizde Neler Görüyoruz?

Kamera atölyelerinde çevremizde gördüklerimizi yorumladık.

11-14

Dergimizin Dağıtımını Yaptık!

Dergimizin baskısı yapıldı, biz de K11'de herkese dağıttık.

15 -22

Bizden Şiirler ve Hikayeler

Şimdiye dek yazdığımız şiirleri ve hikayeleri derledik.

23

Hayvanlar Alemi

Hayvanlar hakkında inanılmaz 9 bilgiyi bu sayıda okuyabilirsiniz.

Kapak Resmi: Dila Duygu (10)

FİSA ÇOCUK HAKLARI MERKEZİ

ADİYAMAN - 2024

fisa.hayatbilgisi@gmail.com

FİSA Çocuk Hakları Merkezi'nin 6 Şubat Depremleri sonrasında Adıyaman'da yürüttüğü psikososyal destek çalışmaları kapsamında üretilmiştir. Bu çalışmanın içeriği aşağıdaki kurumların desteği ile hazırlanmıştır. Destekleri için Adıyaman Tabip Odası'na K-11 AFAD ve ASİM yetkililerine teşekkür ederiz.

DÜNYAMIZ

SANATLA RENGARENK !

K11 Konteyner Kent'te yaşamaya başladığımız günlerden beri birçok yetişkin burada bizlerle atölyeler yaptı. Bu atölyelerde sanatın hayatımızın içinde olduğunu ve hepimizin de farklı sanat dallarına dair bilgimizin ve yeteneğimizin olduğunu keşfetmiş olduk. Tüm bu atölyeler boyunca resimler yaptık, şiirler, hikayeler yazdık. Şarkılar söyledik, şarkı sözleri yazdık, filmler izledik, tiyatro oyunları oynadık. Kilden, kağıtlardan heykeller ve süsler yaptık. Sonunda düşündük ki, artık bizim de sanatın ne olduğuna dair sözlerimiz var. Dergimizin bu sayısında sanatı kendi dünyamızdan sizlere anlatmaya karar verdik.

SANAT NEDİR?

Sanat; emek, duygu, düşünce ve saygı demektir. Çoğunuzun aklına saygı deyince farklı şeyler gelebilir. Ama bana göre saygı da bir sanattır. Mesela bir resmi çöpe atmayıp yerden kaldırmamız sanata karşı bir saygıdır. Emekse sanat için aştığımız zorluklardır. Bana göre ne kadar emek harcarsak sanata o kadar yaklaşmış oluruz. Sanatta duygu ise mesela mutluluk ve hüznün gibi hislerimizi sanata yansıtma halimizdir. Kısaca yaşadığımız bir çok şeye aslında sanattır. Bu yazımı okuduğunuz için teşekkür ederim.

Zeynep Ceren (13)

BAZI SANAT TÜRLERİNİ TANIYALIM!

RESİM

Yetenekli, meraklı, sanata ilgi duyan kişilerin kalem veya fırça ile yapmış oldukları çalışmaların tümü. Ressamlar tablo, portre resim gibi çizimler yaparlar. Bazı resimlerde kendi tarihimizi ve kültürümüzü de görürüz. Örneğin İbrahim Çallı ve Abidin Dino ünlü ressamlardır.

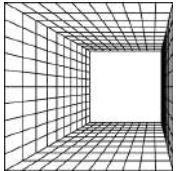
EDEBİYAT

Düşünceler, fikirler, hayali kurgular, romanlar, tarihi makaleler edebiyatımızın ana unsurlarındandır. Kitap okumayı seven herkesin edebiyat ile bir ilişkisi vardır. Çünkü biz okumayı seviyoruz. Edebiyat edep kökünden geliyor yani edebiyat demek ahlak, sevgi ve saygı demektir. Örneğin Mehmet Akif Ersoy.

MÜZİK

Duygu ve düşüncelerimizin yansımasıdır. Ruhumuzun gıdası demek daha mantıklı. Müzikte birçok duygu var, mesela aşk, heyecan, şaşkınlık, üzüntü, özlem gibi duyguları müzik dinlerken yaşarız. Açıkçası müzik dinlemek beni rahatlatır. Müzik dinlemeyi seviyorum. Örneğin Bilal Sonses, Sezen Aksu, Zeynep Bastık, vb...

MİMARLIK

Aslında mimarlık da bir düşünce ister. Hayal gücümüzü artırır. Mimarlık en iyi mesleklerden biridir. Sizce mimarlık hayal işi midir? Bence hayal işidir. Aslında mimarların çoğunun hayali düşünceleri iyidir. Büyüyünce mimar olmayı isterim.

HEYKEL

Bence heykeltraşlık da bir meslek türüdür. Hatta şunu demek daha mantıklıdır. Emek harcadığımız bir çok şey aynı zamanda mesleğimizdir. Heykel sanatında da bir düşünce ve duygu vardır. Nasıl mı? Heykeltraş yüz yaparken kendi duygu ve düşüncelerini de yansıtır. Düşünülen her şey kendinize özgü bir sanattır. Ben denedim, emin olun ki heykel yapmak zevkli bir şey.

SANAT HAKKINDA DÜŞÜNCELERİMİZ...

- Sanatı çok seviyorum. Sanat dalları içerisinde en çok resim yapmak hoşuma gidiyor. Çünkü resim yaparken kafamda canlandırdığım şeyleri çizebiliyorum. Resim yapmak bende mutluluk, sevgi gibi duygular uyandırıyor. Adıyaman çarşıda bir heykel görmüştüm. O da bir sanattır. **Öykü (10)**

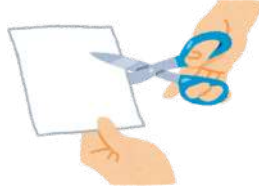
- Sanat dalları içerisinde en çok müziği seviyorum. **Afşin (9)**

- Sanat; resim, heykel, müzik gibi dalları olan bir uğraş. Sinema filmlerini ve oyuncularını seviyorum. Sinema bizim için eğlenceli. Burada sanat etkinlikleri yapmak bizim için çok keyifli. **Aleyna (12)**

- Resim yaparken, kamera kullanırken heyecanlanıyorum. Burada bir yıl boyunca resim yapmak, kamerayla çekim yapmaktan ve etkinliklere katılmaktan hoşlandım. Burada tek başınayken zaman geçmek bilmiyor. Atölyelerde zaman çok hızlı geçiyor ve hiç görmediğim kişilerle tanışmış oluyorum. **Rozerin (13)**

- Müzik dinlemeyi ve resim çizmeyi seviyorum. **Gülbahar (13)**

- Sanat bence insanların özen gösterdiği bir şey. Duvardaki bir resim sanat olabilir. Resim çizmeyi seviyorum. Kil yapmak da bir sanat türüdür. Tiyatro oyununa gittim. Adı 'Şeker Kız ve Arkadaşları'ydı. Eğlenceliydi, izlerken çok güldüm. Aşağıdaki konteynerlarda resimler ve çarşıdaki heykel de gördüğüm diğer sanat çalışmaları. **Ecrin (9)**

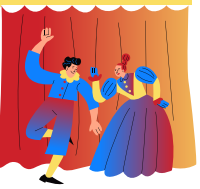
- Sanatın birçok dalı var. Tiyatro, resim, müzik gibi... Ben de resim çizmeyi seviyorum. Sinema filmlerini izlemeyi seviyorum. Burada konteyner kentteki duvarlara yapılan resimler de bence sanattır. **Zafer Emre (13)**

- Kilden yapılan çalışmalar da bir sanat türüdür bence. Konteyner kentimizin daha temiz olması bizi sevindiriyor. **Zerda (11)**

- Bence sanat insanların duygularını ifade ettikleri bir anlatım şeklidir. Zanaat da sanata benzer. İp baskısı yapmayı seviyorum. **Damla (11)**

- Gelecekte iç mimar olmak istiyorum. Bunu da hem yetenekli olduğumu düşünüyorum, hem de hoşuma gidiyor bu konuda ilgilenmek. **Zeynep Ada (11)**

ÇEVREMİZDE NELER GÖRÜYÖRÜZ ?

K11 Konteyner Kent'te kamerayla çekimler yapmaya başladığımız günlerden beri çevremiz sürekli değişti. Yıkılan binaların enkazları kaldırıldı, yeni binalar inşa edilmeye başlandı. Konteyner Kentimizde de ağaçlar, çiçekler büyüdü. Bazen etrafımız kirlendi, bazen çok gürültü oldu. Ama biz her gün çevremizde güzel şeyleri kamerayla aramaya devam ettik. Biliyoruz ki biz de büyüyeceğiz ve belki biz büyüyünce dünya daha temiz olacak. Bu çekimler sırasında da neler düşündüğümüzü kaydettik. K11'e sizin bir de bizim dünyamızdan bakmanız için bu düşüncelerimizi aşağıda sıraladık.

- Konteyner kentin çevresinde inşaatlar olduğu için tüm konteyner kent halkı olarak rahatsız oluyoruz. İnşaatların bitmesini beklememiz gerekiyor. Seslerden dolayı hepimiz rahatsız oluyoruz. İnşaat nerdeyse akşam 9-10'a kadar sürdüğü için sabah okula gidecek olan çocuklar uykusundan oluyor. Bu yüzden ebeveynlerin hepsi şikayetçi. Ayrıca inşaatlardan dolayı ağaçlarımız da zarar görüyor. Yeşil alanlarımız böylece azalıyor. İnşaat yerinde çalışanlar yere çöp attıkları için her yer sinek doluyor. Bitkilerin çoğu zarar görüyor. **Damla (11)**

- Burada parkta arkadaşlarımla iyi vakit geçirmeyi seviyorum. Burada bine yakın insan yaşıyoruz. Konteynerlar biraz küçük. Burada Kadın Kültür Merkezi var, çocuklar için ana sınıfı, çamaşırhaneler var. Burada bazen piknik de yapıyoruz. İki yıldır burada kalıyorum. Evimiz geri dönüşümde ve inşaat bitince yeniden taşınacağız evimize. **Aleyna (11)**

- Bu konteyner kentte gezmeyi çok seviyorum. Burada günlerimiz eğlenceli geçiyor. Buradaki bitkileri ve çiçekleri incelemeyi seviyorum. **Belinay (9)**

- Konteyner kentin çevresi hep inşaat olduğu için her yerde dikkatli olmamız lazım. Konteyner kentimiz çok güzel, bahçelerimiz var burada, ama konteynerlerin hepsi küçük. Okula giden çocuklar ders çalışmakta zorlanıyor. Konteyner kentimizde erkek ve kadın kuaförleri, terzi gibi dükkanlar var. Yakımızda büyük bir market var. Alışverişimiz kolay oluyor. Bazı ağaçlar kurudu burada, ama hiç kurumayan yeşil bitkiler de var. Yine de her konteyner sahibinin diktiği güzel ağaçlar var ve ağaçların bakımını yapıyorlar. Burada ayrıca sahnemiz var, müzik ve tiyatro yapılıyor. **Asmin (10)**

- Büyük ağaçların yanında küçük bitkiler çiçekler oluyor. Onları insanlar kopartmamalı. Taşların arasından bitkiler ve dikenli çiçekler çıkıyor. Sahne aynı zamanda oyun merkezi. Gösteri yapıldığında sahneyi renkli ışıklar aydınlatıyor. Bazı çiçeklerin adını bilmiyorum ama kokusunu seviyorum. Toprak suyu emdiği için çiçekler büyüyor. Dilek çiçeklerine üfleyip hepsini uçurmayı seviyorum. **Devrim (9)**

- Yağmur yağdığı için bitkiler çok büyüdü. Papatyalar, güller bile burada çıkıyor. En güzel güller burada yetişiyor. Annelerimiz burada dikiş kursuna gelip dikiş yapıyorlar. **Ecrin (9)**

- Burada kütüphanede çalışmayı ve parkta oyunlar oynamayı seviyorum. Kediler ve kuşlar var bu konteyner kentte bizimle yaşayan. Burada çocuklar daha çok maç yapıyorlar. Ailelerin eşyaları konteynere sığmıyor genelde. O yüzden konteynerları büyütüyorlar. Bazı konteynerler boşaldı, insanlar taşındı. **Cansu (10)**
Gülbahar (13) **Emine (11)**

- Buraya dükkanlar yapıldı, çünkü diğer dükkanlar uzakta. Her yer inşaat dolu. Buralar eskiden evdi. Onlar yıkılınca yerine yenileri yapılmaya başlandı. Bazı konteynerları kaldırdılar. Artık evler her yerden görünüyor. Aşağı parkta spor aletleri tahteravalliler kaydıraklar ve salıncaklar var. Boş zamanlarımızda en çok futbol oynamayı seviyoruz. **Ali Miran (11)** **Kadir (10)** **Miraç (10)**

• Betonların arasından çıkan çiçekler bana hep azimli gelir. Konteyner kentimizde yetişen azimli bir çiçek olan karahindibağ çiçeği kendi tohumlarını rüzgar ile başka yerlere taşıyabiliyor. Güneş ışığının olduğu yerlerde yetişiyorlar ve yağmur çok hızlı büyümelerini sağlıyor. Mesela ben şimdi bu çiçeğe üflediğimde uçan tohumlar sonraki günlerde filizlenmiş olacaklar. Ben bu çiçek kadar azimli olmasam da benim de çabaladığım şeyler oluyor. Yani bazı çiçekler insanlardan daha azimli olabilir. Bunun türünden olmasa da kardelen, çiçekler arasında en azimlisi olabilir. Çünkü kar yağarken bitkilerin yetişmesi imkansız ama kardelen çiçeği yetişiyor. Kardelen çiçeğinin en çok ismini seviyorum. Kütüphanemizin bahçesindeki ağaçların kabuklarının yarısı siyah, kömüre benziyor, yarısı da beyaz. Bu bana ilginç geliyor. Bunun tozdan ya da dumandan olduğunu sanmıyorum. Ama ağacın gövdesinde böyle yarılmasına ve dallarının kırılmasına üzülüyorum. Bazı yerleri çürümüş. Keşke bu ağacı tedavi etsek, gövdesine birşeyler sürüp temizlesek. Böylece bu ağacın da hayata tutunacağına eminim. Boyu çok uzun ama gövdesi kısa kalmış. Bazı ağaçların toprağı çok kirli. Çünkü ağaçların dibine çöp atıyorlar. Oysa bu toprak ağacın evi. Biz kendi evimizi kirletmiyorsak neden ağacın evini kirletelim? Birazcık mantıklı düşündüğümüzde buranın kirletilmemesi gerektiğini çabucak anlayabiliriz.

Yağmur (11)

DERGİMİZİN DAĞITIMINI YAPTIK!

2023 yılının Ağustos ayından beri FİSA Çocuk Hakları Merkezi'nden yetişkinlerle dergi atölyeleri yaparken dergimizin baskısının yapılacağını ve bunları dağıtımını bizim yapabileceğimizi söylemişlerdi. Sonunda dergimizin ilk üç sayısı birden basılı halde geldiğinde çok mutlu olduk! Hemen dergimizi K11 Konteyner Kentte herkese dağıttık. Yetişkinler dergimizi gördüklerinde çok şaşırdılar ve sevindiler. İçinde hepimizin yazısı, resmi, şiiri ve hepsinden önce isimlerimiz yazıyordu. Sonra da dergimiz hakkında ne düşündüklerini yetişkinlere sorduk. Bakalım onlar ne dediler :)

- Çocukların böylesi bir dergiyi çıkarması bence büyük bir başarı. Çocukların ifade edemediği duygularını bu dergi çalışmaları ile yansıtmaları çok güzel. Adıyaman'da çocukları mutlu edecek, onlara kahkaha attırabilecek şeyler pek yok. Ebeveynler tüm bu yaşanan afetler sonrasında çocuklara karşı daha korumacı olabiliyor ve çocuklar üzerlerindeki baskıyı hissedebiliyor. Çocuklar şiir de yazar, resim de yapar, şarkı da söyler. Buradaki çalışmalar çocukların özgüvenini yerine getiriyor. Çocukların “Yapabilir miyim?” kaygısını “Sen bunu yapabilirsin”e dönüştürüyorsunuz atölyelerde. Çocuklara baskı yapmadan, her çocukla güven ilişkisi kurarak atölyeler yaptığımız için onların kendilerine güvenleri artıyor. Çocuklar sadece kitap okumaz, isterlerse kitap da yazarlar. Bu dergide buradaki her şeyi görüyorum, hayatı görüyorum ve çok duygulanıyorum. **Selvi Eldem**

- Yağmur, Damla ve Zeynep'in annesiyim. Çocukların çıkardığı dergiye ilk baktığımda bayağı heyecanlandım. Damla dergiye bir şiir yazmıştı. Okuduğumda sevinç, hüznün ve yaşadıklarım tekrar aklıma geldi. O şiirden çok etkilendim. Çocukların böyle uğraşması bizim için gurur verici. Dergide karıncadan kuşa tüm hayvanlarla ilgili yazılar yazmaları hoşuma gitti. Atölye saati yaklaştığında çocuklar heyecanlanıyorlar, atölyede hangi konuları konuşacaklarını aralarında tartışıyorlar. Dergi için sürekli bir şeyler hazırlıyorlar. Bizim için de iyi oldu. Zor zamanları atlattık çok şükür.
Zahide Göksu

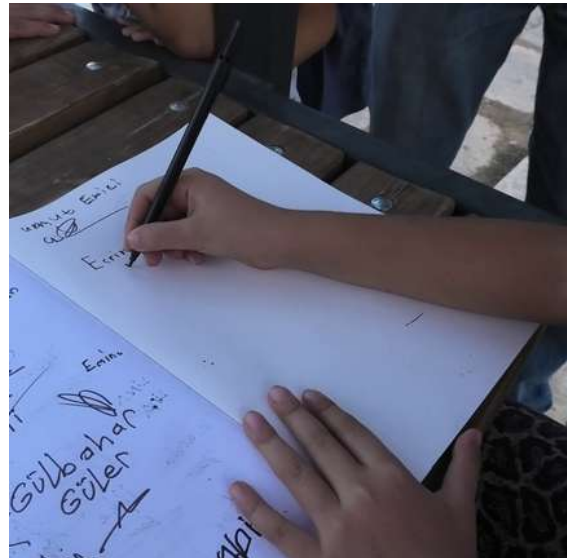
- İlk zamanlar, medya atölyelerinde “Hayat Bilgimiz” dergisini konuşmaya başladığımızda soyut bir şeyden bahsediyorduk. Ama sonunda onun somutlaşmış ve kendi isimlerinin olduğu hali ellerine geçtiğinde özgüvenlerinin güçlendiğinden bahsetmek gerekiyor. Aynı şekilde ebeveynlerinden de benzer bir geri bildirim almıştık. “Siz atölyelere başladıktan sonra bizim özgüvenimiz yerine geldi” diyen çocuklar oldu.
Naim Aktan

- Çocukların yaptığı “Hayat Bilgimiz” dergisini gördüğümde çok mutlu oldum. Öykü’nün şiirini orada gördüğümdeyse dünyalar benim oldu. Bir şeyler başardığına inanıyorum. Diğer çocuklar için de aynı fikirdeyim. Çocukların yazdığı her şey dikkatimi çekti. Kendilerini ifade etmeye çalışmaları, duygu ve düşüncelerini dile getirmeleri, hayallerini ortaya koymaları beni çok mutlu etti. Çocuklara bakışım biraz değişti. Artık onların düşüncesine daha fazla saygı göstermeye çalışıyorum ben de. Okuduğum kadarıyla hepsinin iç dünyası ortaya çıkmış. Bütün çocukların şiirleri, resimleri vardı. Öykü dergiyi getirip gösterdiğinde eşimle, sevdiklerimizle, öğretmenimizle paylaştık. Bana göre bu dergi Öykü'ye biraz özgüven kazandırdı. Benim için de öyle oldu. Kızım adına mutluyum. Kamerayla uğraşmayı, yazı yazmayı çok seviyor. Sürekli elinde kalem bir şeyler yazmaya çalışıyor. Resimde de becerikli, ama şiir ve kompozisyonda çok başarılı olacağına inanıyorum. Önce onlar mutlu oldu, sonra da biz mutlu olduk. İnşallah devamı gelir diye düşünüyorum. **Tülay Doymaz**

- Çocukların hepsi telefona ulaşabilen, çekim yapan, yani teknolojinin çok farkında olan çocuklar. Ama dergi doğrudan teknolojik bilgi gerektiren bir şey değil. Herkese eşit uzaklıkta bu dergi. Sen üretirsen orada. Çocuklar zamanla yazı ve resim dışında içerik de üretmeye başladılar. Bence çocuklar için en anlamlı olan şeylerden biri, orada kendi sözlerinin altında isimlerinin yazmasıydı. **İlke Cambazoğlu**

- Uyandım. Güneş doğdu, gökyüzü var. Farklı çocuklarla tanıştım ve hepsi çok farklı yaş kategorisindeki çocuklardı. Her birinin çok farklı bir hikayesi vardı, hayata bakış açısı çok farklıydı. Ama çocukların “Pes etmeyeceğiz!” noktasındaki umudu da beni biraz kaldırdı. Dergiyi hazırlarken her türlü atölyeyi yaptık. Müzik, resim, takı, sanat, podcast atölyeleri... Sonunda süreli bir dergi çıkardık ve bu bizim için çok büyük bir güçtü. Biz, bir aradaydık. “Kalk, pes etmek yok!” Çünkü iyiyiz, çünkü birlikteyiz, çünkü çözümümüz var. Bu çocuklar gerçekten çok emek verdiler tüm bu süreçte. Keşke toplum biraz bunu görebilseydi, yerelde bu bilinebilseydi, duyulsaydı. Atölyeler bu çocukların cevherini ortaya koydu. Keşke bunun için düzenlenen etkinlikler olsa ve bu çocuklar daha çok fark edilebilseydi. Çocuklar dergi yapma gururunu öyle güzel taşıyorlar ki, bu dergiyi keşke Türkiye'deki herkes okuyabilse. Yaşadığımı farklı insanlar da görecek ve kendimi onlara ifade edebilmem benim için büyük bir gururdu. **Elif Avzen Şirin**

- Çocuklarla düzenli aralıklarda bir üretim gerçekleştirmek ve yeni bir alışkanlık geliştirme arayışı “Hayat Bilgimiz” dergisinin ortaya çıkış nedenlerinden biriydi. Çocuklar sürekli olarak dergide yazılar yazmaya, resimler yapmaya ve röportajlar yapmaya başladıklarında görsel düşünce becerilerini her defasında daha da geliştirme ve kendilerini ifade etme, soyut düşünceyi, yazıda ve görüntüde deneyimleme imkanları buldular. **Alper Şen**

BİZDEN

ŞİİRLER ve HİKAYELER

K11 Konteyner Kent'te yaşadığımız günlerden beri bazen kendi başımızda bazen etkinliklerde şiirler ve hikayeler yazdık. Sonra tüm bu öykülerimiz şiirlerimiz birikince sizlerle de paylaşmak istedik. Biz hala yazmaya çizmeye ve hayaller kurmaya devam ediyoruz. Bizi izlemeye devam edin :)

Periler Ülkesi

Günlerden bir gün üç arkadaş peri varmış. O üç peri diğer perilere çok saygılı, çok sevecen, çok iyi davranırlarmış. Bir gün Periler Ülkesi'ne bir cadı gelmiş ve bütün perilere zarar vermek istemiş. Ama o üç peri, yani Nara, Lara ve Sara cadının Periler Ülkesi'ne ve perilere zarar vermesine izin vermemişler. O yüzden cadıyla bir anlaşma yapmışlar.

- Bizim ülkemiz çok zengindir. Sana sekiz kese altın versek ülkemizden gidebilir misin?

- Hayır. Bana yirmi beş tane kese altın vereceksiniz.

- Tamam, ama Periler Ülkemizden gideceksin.

- Tamam, kabul ediyorum.

Cadı yanlarından ayrılmış ve Periler Ülkesi kurtulmuş. Bir akşam bütün periler toplanmışlar ve hep birlikte yemek yemişler. Sonra da tatlı için aşçılara tatlı yapmalarını rica etmişler. Ama aşçı tatlı yerine yemek yapmış. Periler bunu fark etmişler ve aşçıya:

- Hayır biz tatlı istiyoruz, yemek değil.

Aşçı:

- Özür dilerim yanlış anladım.

Periler:

- Tamam sorun değil. Sen yemek yerine bize tatlı yap.

Aşçı:

- Tabii ki de. Ne tatlısı istersiniz?

Periler:

- Gül tatlısı.

Aşçı:

- Tamam.

Aşçı tatlıyı yapmış ve perilere götürmüş. Periler yedikten sonra hep birlikte mutluca yaşamışlar.

Teknolojinin Zararları

Günlerden bir gün Mehmet adında bir çocuk varmış. Mehmet her gün telefon izlemiş. Bir gün annesi Mehmet'i yemeğe çağırmış.

- Mehmet, haydi oğlum gel yemek ye.

Mehmet:

- Hayır anne ben yemek yemeyeceğim. Ben tokum.

Mehmet'in Annesi:

- Aç değilsen telefonumu getir.

Mehmet:

- Hayır anne, ben oyun oynuyorum.

Mehmet'in Annesi:

- Ama telefonla işim var.

Mehmet:

- Ne işin var anne?

Mehmet'in Annesi:

- Babanı arayacağım.

Mehmet hiç umursamadan oyununa devam etmiş. Birkaç gün geçmiş ve Mehmet'in gözleri artık çok ağrımaya başlamış. Aylar, yıllar geçmiş ve Mehmet'in gözleri görmez olmuş. Annesine bu durumu anlatmış. Annesi hemen Mehmet'i göz doktoruna götürmü. Doktor ameliyat olacağını söylemiş. Annesi doktora kaç gün sonra ameliyat olacağını sormuş.

Doktor:

- Yarın olacak.

Mehmet'in Annesi:

- Yarın mı?

Doktor:

- Evet yarın.

Yarın olmuş. Mehmet ile annesi doktora gitmişler. Doktor hemen mehmet'i ameliyata almış. İki saat sonra Mehmet ameliyattan çıkmış, annesi doktora Mehmet'in nasıl olduğunu sormuş.

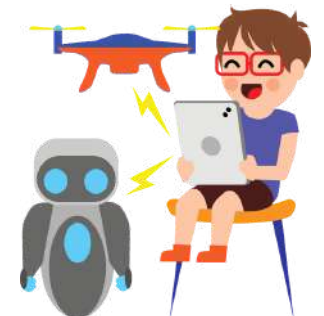
Doktor:

- Mehmet çok iyi ama gözlük takmak ve ilaç kullanmak zorunda. Alın bu da reçete.

Mehmet'in Annesi:

- Teşekkürler hocam. Görüşürüz.

Artık Mehmet o günden sonra bir daha telefonu eline almamış.

Sevda (14)

Tarçın İle Nida

Tarçın ile Nida çok iyi arkadaşlardı. O iki arkadaş parkta oyun oynarken tanışmışlardı. Sonra bir plan yapıp annelerini de tanıştırmak istiyorlardı ve Nida bir plan buldu:

- Benim yarın doğum günü partim var. İstersen annenle beraber doğum gününe gelin ve annelerimizi tanıştıralım.

Tarçın:

- Çok iyi fikir ama ben sizin nerede oturduğunuzu bilmiyorum ki.

Nida:

- Biz Karapınar Caddesi, Karapınar Mahallesi, Park Vadi Evleri 1 C Blokta oturuyoruz.

Tarçın:

- Peki kaçınca katta oturuyorsunuz?

Nida:

- 7. katta

Tarçın:

- Tamam o zaman görüşürüz.

Nida:

- Görüşürüz.

Tarçın ve Nida hemen uyuyup sabah olmasını beklemişler. Sabah olmuş, Nida kahvaltısını yapıp doğum günü hazırlıklarına başlamış. Tarçın ise ne giyeceğini şaşırmış. 5 dakika sonra Tarçın ne giyeceğini bulmuş ve hemen elbisesini giyip annesinin yanına gitmiş.

Tarçın'ın Annesi:

- Tarçın neden böyle güzel giyindin?

Tarçın:

- Çünkü parkta biriyle arkadaş oldum ve onun annesinin seninle tanışmasını istiyorum.

Tarçın'ın Annesi:

- O zaman niye böyle giyindin?

Tarçın:

- Çünkü o arkadaşımın doğum günü.

Tarçın'ın Annesi:

- Peki ne zamanmış doğum günü?

Tarçın:

- Bugün.

Tarçın'ın Annesi:

- Peki arkadaşımın adı ne?

Tarçın:

- Nida.

Tarçın'ın Annesi:

- Hadi ben de üstümü giyeyim, gidelim.

Tarçın:

- Tamam.

Annesi hemen üstünü giyip Tarçın'ın arkadaşının doğum gününe gitmişler. Birkaç dakika sonra Nida'nın evindelermiş ve oyun oynamaya başlamışlar.

Sonra da annelerini tanıştırmak için yanlarına gitmişler.

Tarçın'ın Annesi:

- Merhaba, ben Elif.

Nida'nın Annesi:

- Ben de memnun oldum.

Tarçın ile Nida:

- Başardık.

O günden sonra hep birlikte mutlu yaşamışlar.

Sevda (14)

Renkli Balonlar

Günlerden bir gün Mert adında bir çocuk varmış. Mert 10 yaşında bir ilkökul çocuğuymuş. Mert bisiklet sürmeyi ve futbol oynamayı çok seviyormuş. Ama en sevdiği şey balon şişirmekmiş. Bir gün annesine Mert'e rengarenk balonlar almış. Mert çok mutlu olmuş ve annesine:

- Çok teşekkür ederim.

demiş ve odasına gitmiş. Hemen balonlardan birer tane şişirip arkadaşının yanına gitmiş. Mert arkadaşıyla sohbet ederken balonları uçup ağaca takılmış. Mert hemen eve gidip babasına:

- Baba, bana yardım edebilir misin?

Babası:

- Tabii ki de oğlum. Ne konuda yardım edebilirim?

Mert:

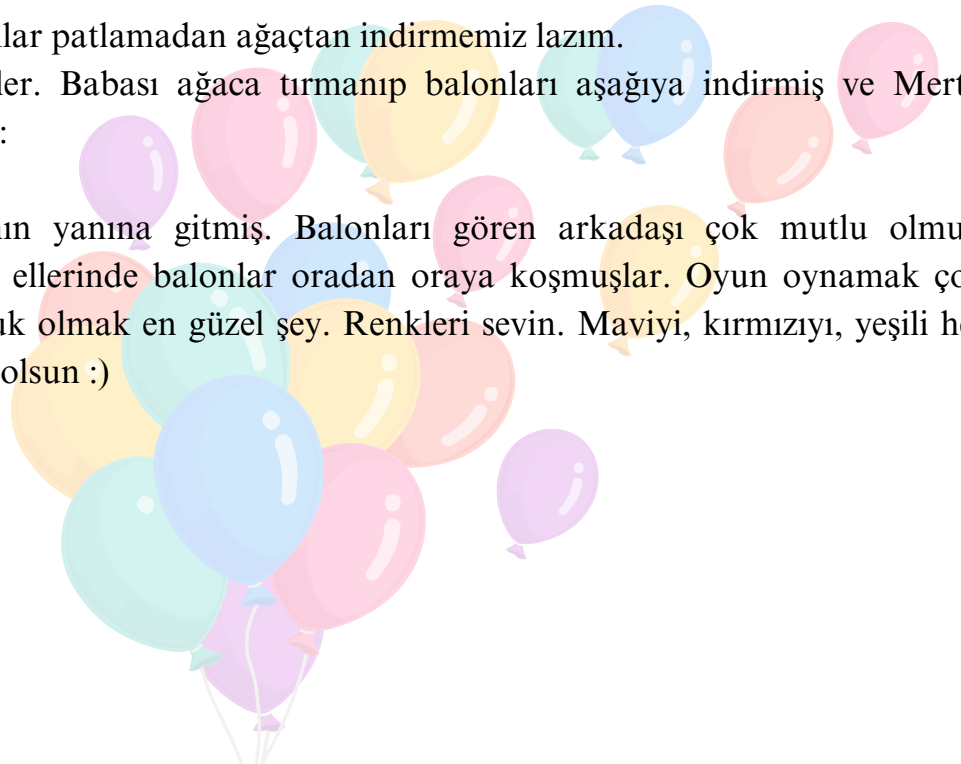
- Balonlarım ağaca takıldı. Balonlar patlamadan ağaçtan indirmemiz lazım.

Babasıyla ağacın yanına gitmişler. Babası ağaca tırmanıp balonları aşağıya indirmiş ve Mert'e vermiş. Mert sevinçten bağırarak:

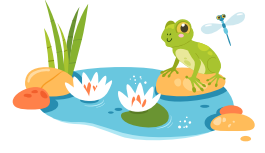
- Çok teşekkür ederim!

Sonra Mert koşarak arkadaşının yanına gitmiş. Balonları gören arkadaşı çok mutlu olmuş. Birbirlerine sarılmışlar. Bahçede ellerinde balonlar oradan oraya koşmuşlar. Oyun oynamak çok güzel, arkadaşlık çok güzel, çocuk olmak en güzel şey. Renkleri sevin. Maviyi, kırmızıyı, yeşili her rengi sevin. Hayatınız rengarenk olsun :)

Sevda (14)

Kurbağalar Diyarı

Yolculuğu sever misiniz? Haydi hayal dünyama yolculuk yapalım.

- Aaa, o da ne? Burası çok güzel bir yer, yemyeşil. Çok büyük bir yer. Bir dakika... Burada çok fazla kurbağa var. Yoksa burası kurbağa diyarı mı? Haydi gidip Kurbağa Diyarı'nı gezelim. Arkadaşlar görüyor musunuz? Burada asker kurbağalar, işçi kurbağalar, prens ve prenses kurbağalar var. haydi gidip kurbağalarla sohbet edelim:

- Merhabalar, sizinle tanışmak istiyorum.

Kurbağalar şaşkın bir şekilde:

- Sen de kimsin? Ne işin var bizim Kurbağalar Diyarı'nda? Yoksa sen kötü biri misin? Bizlere zarar mı vereceksin?

- Hayır, ben sizinle tanışmak istiyorum. Sizinle arkadaş olmak istiyorum.

Kurbağalardan birisi heyecanla:

- Hoşgeldin, ben Kurbağalar Diyarı'nın koruyucusuyum. Bunlar da arkadaşlarım Şaşkın, Pıtır ve Nika.

- Memnun oldum. Ben de Elif. Kurbağalar Diyarı'nı çok beğendim. Her yer yemyeşil, cıvıl cıvıl.

Şaşkın Kurbağa:

- Haydi gel seni Prenses Kurbağa ile tanıştırayım.

Elif, Şaşkın Kurbağa ile Prenses Kurbağa'nın yanına giderler. Elif bir de ne görsün, güzel mi güzel, tatlı mı tatlı, başında prenses tacı olan bir kurbağa görürler. Prenses Kurbağa:

- Hoşgeldiniz, buyrun oturun.

Elif:

- Hoşbulduk. Ben Elif, Kurbağalar Diyarı çok güzel. Siz de çok güzelsiniz. İyi ki geldim. Buraları iyi ki tanıdım sizleri.

Prenses Kurbağa, Şaşkın Kurbağa'ya:

- Misafirimiz en güzel şekilde ağırlayın. Diyarımızın en güzel yerlerini gezdirin. Bizler çok misafirperveriz. İyi ki geldin Elif. Burası senin de diyarın sayılır. İstedğin zaman gel, misafirimiz ol.

Elif bu durum karşısında çok mutlu olmuş ve bir o kadar da duygulanmış. Teşekkür edip Prenses Kurbağa'nın yanından ayrılmış. Yolda Şaşkın Kurbağa'ya:

- Burası çok güzel, çok tatlı bir yer. Hepiniz çok iyisiniz. Ama ben artık eve dönmeliyim. Her şey için çok teşekkür ederim. Arkadaşlarına selam söyle.

Şaşkın Kurbağa:

- Rica ederim Elif. Ne zaman istersen gel, bekleriz.

Elif, Şaşkın Kurbağa'yla dolaşıp evine döner. Bu hayal yolculuğu bitmiş olur. Bol bol hayal kurun olur mu? Hayal kurmak çok güzel. Hayallerinizi serbest bırakın ve neyi istiyorsanız hayallerinize alın. Hoşçakalın :)

Sevda (14)

Okuldaki İlk Günüm

Siz de okula gidiyor musunuz? Bence okul çok güzel bir yer, sizce de öyle değil mi? Ama bazı kişiler okulu sevmiyorlar. Oysa ki okul çok güzel bir yer. Uzun bir tatilden sonra okullar açıldı. Ben de altı yaşında olduğum için birinci sınıfa gideceğim. Okulun ilk günü annem beni uyandırdı:

- Haydi güzel kızım. Okulunun ilk günü, geç kalma.

Hemen yatağımdan fırlayıp elimi yüzümü yıkadım, okul formamı giydim. Hemen kahvaltı masasına koştum. Sonra servise binip okuluma gittim. Sınıfıma girdiğimde kalbim küt küt atıyordu. Biraz heyecan, biraz korku sardı içimi. Öğretmenim beni arkadaşlarımla tanıştırdı. Sırama geçtim. Sıra arkadaşım bana:

- Sınıfımıza Hoş geldin. Benim adım Ayşe.

Ben de heyecanlı bir şekilde:

- Benim adım da Elif. Memnun oldum dedim.

Sonra ders başladı. Öğretmenimi heyecanla ve merakla dinledim. Kısa bir süre sonra tenefüs zili çaldı. Ben biraz korkuyordum. Biraz da annemi özlemiştim. Ayşe yanıma geldi:

- Neden sen de çıkmıyorsun? Haydi gel de beraber oyun oynayalım.

Ben de kabul ettim ve Ayşe ile oyun oynadım. Yedi yeni arkadaşlar edindik ve hep beraber oyun oynadık. Böylece okulun ilk günü çok mutlu ve çok heyecanlı geçti. Eve gider gitmez anneme her şeyi anlattım. Arkadaşlarımı ve okulumu çok sevdim :)

Sevda (14)

Çiçek ve Arılar

Günlerden bir gün arılar ormanda dolaşırken bir çiçek görmüşler ve hemen yanına gitmişler. Bir de ne görsünler, çiçek çok hastaymış. Arılar çiçeğin yanına gidip neden hasta olduğunu sormuşlar. Çiçek cevap vermiş:

- İnsanlar bana hiç iyi davranmıyor. O yüzden çok hastalandım.

Arılardan biri:

- Biz sana yardım edebiliriz.

Çiçek:

- Ama nasıl yardım edeceksiniz?

Arı:

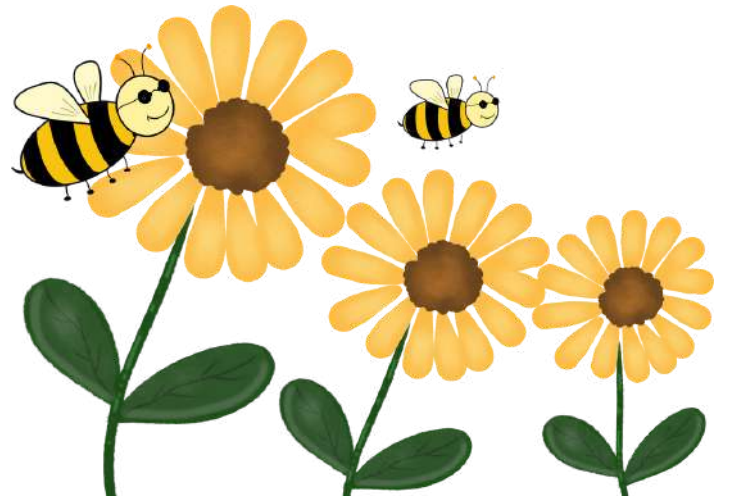
- Tabii ki de seni sulayarak.

Çiçek:

- Ama siz çok küçüksünüz.

Arı:

- Biz elbirliğiyle her şeyi yapabiliriz.

Çiçek:

- Haydi işe koyulun ve beni iyileştirin.

Arı ve arkadaşları işe koyulmuşlar. Önce bir tane şişe getirmişler. Sonra çeşmeyi açıp suyu doldurmuşlar ve hemen çiçeğin yanına götürmüşler. Suyu çiçeğe dökmüşler. Birkaç gün beklemişler ve yine çiçeğin yanına gitmişler. Çiçeğe “nasılsın?” diye sormuşlar.

Çiçek:

- Çok iyiyim. Siz olmasaydınız hasta kalacaktım.

Arı:

- Rica ederiz.

Ondan sonra hep birlikte mutluca yaşamışlar.

Sevda (14)

Sihirli Sandalye

Sabah kalktım, elimi yüzümü yıkadım. Okula gittim. Okulda ders işledik, yazı yazdık. Okul çok güzeldi. Ondan sonra AVM diye bir yere gittik. Bina çok büyüktü. Neyse, içeri girdiğim an mutlu oldum. Çok yorulmuştum. Sonra yazarların olduğu bir kitap fuarına gittik. Çok yorulmuştum. Ondan sonra yazar Esra Alkan'ın yanındaki sandalye sanki bana bakıp “Gel de otur” der gibi bakıyordu. Hemen annemin yanına gittim. Çok korkuyordum. Annem bana dedi ki:

- Sandalyelerin hiçbiri hareket edemez

Ben de dedim ki:

- Ama bu hareket ediyor

Kimse bana inanmıyordu. Ama ben bunu ortaya çıkaracaktım ve işlemlere koyuldum. Sandalyeye oturdum. O an sanki sandalye bana birşey yapacaktı gibi hissediyordum. O an AVM'ye büyük bir sessizlik yayıldı. Herkes bana bakıyordu. Ben de yanlış bir şey mi yaptım diye kendime baktım.

Bir de ne göreyim, arı üstüme konmuştu. Birden “Aaaaaa!!” diye bağırdım. Gerçekten de sandalye sihirliydi.

Öykü (10)

Sınıfta

Sınıf kendi evimiz
Tertemiz tutmalıyız
Çamurlanmasın yerler
Sonra bize ne derler?

Açık kalsın pencere
Kağıt atmayın yere
Ya öğretmen girse,
Ne ayıp size derse?

Çocuklar uslu durun
Rahat rahat oturun
Kimse sevmez haşarı
Kavgacı çocukları

Aleyna (12)

Doğanın Varlığı

Doğanın oluşu
İçimdeki kıpırtıların sesidir
Kalplerde yer bırakır
Onun varlığı

Her yerde coşkuyla koşan
Kırlarda ovalarda oynayan sensin
Varlığın bile hayali anlatır
Bir varlığın yetse bile
Şevval (12)

Sanat ve Özgürlük

Bir kalem düşün
Şiirler yazsın, resimler yapsın
Özgürlüğe adım adım yaklaşsın
Derin bir nefes alsın, doğaya baksın
İnsanlara faydalı bir eser bıraksın

Bir kalem düşün
Hiç yorulmasın, hiç üzülmesin
Denizlere okyanuslara açılsın
Ülke ülke dolaşsın
Sanatımızı herkese anlatsın.

Zeynep Ceren (13)

Hayvanlar Alemi

Hayvanlar Alemine Dair 9 İnanılmaz Bilgi!

1. **Deniz atlarının** yaşamları boyunca sadece 1 eşi olur. Ayrıca denizatları yeryüzünde erkekleri doğum yapan tek canlıdır.
2. **Kunduzların** dişleri durmaksızın uzar. Dişleriyle baş etmek isteyen kunduzlar, dişlerini ağaç dallarında ve gövdelerinde törpülerler.
3. **Balinalar** yerkürenin en büyük canlılarıdır. Bir balinanın dili, küçük bir filin ağırlığından daha fazladır.
4. Birçok erkeğin derdi olan kellik, **erkek maymunların** da sorunu! Birçok erkek maymun tıpkı insanlar gibi kelleşir.
5. **Alouatta maymunun** attığı çığlık 5 km uzaktan duyulabilir.
6. **Flamingolar** aslında beyaz doğarlar. Tuzlu su karidesi ve yedikleri yosunlar renklerini pembeye çevirir.
7. **Vampir yarasalar** arkadaşlarına kan ikram ederler. Vampir yarasaların hayatta kalabilmek için 48 saatte bir kanla beslenmeleri gerekir. Vefalı yarasalar, geçmişte onları besleyen başka bir yarasa ile kan paylaşabilirler.
8. Bazı **karga, kuzgun** gibi “corvids” denen türler oldukça zekidir. Araç kullanmayı öğrenebilirler, yüzleri tanıyabilir hatta 6 aylık bir bebekle aynı kavrayışa sahip olabilirler.
9. Hafızaları ile ünlü **fillerin** ölümlerini yasını tuttuğu ortaya çıktı. Filler aile üyelerinin öldüğü yere geri dönüp, kemiklerin üzerinde sessizce durup hüznü haller sergilerler.

